Platmenagen

Plat' Menagen. Klods Hans' Stambog.

Udkom 1902-10.

1908 udkom også et uddrag med titlen Den lille Platmenage.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0202/sknr202844.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

Rat' Menagen

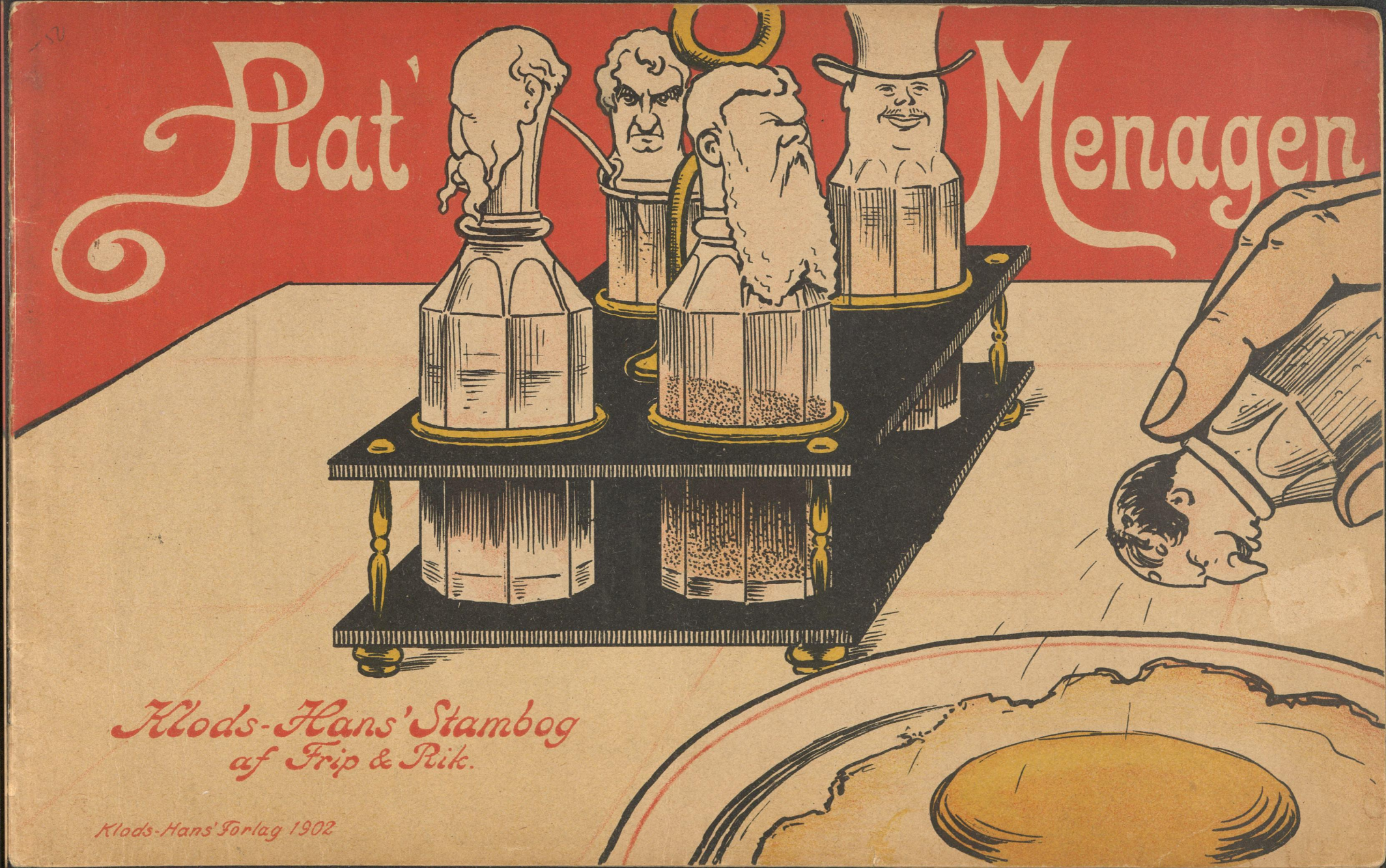

Klods-Hans' Stambog
af Frip & Rik.

Klods-Hans' Forlag 1902

Frip og Rik:

Plat'Menagen

Klods Hans' Stambog

19-02

BORDET er dækket, aa, nydeligt nok,
men hvor er Humør og Kurage?
Aarsagen er saamænd tydelig nok:
Der mangler en **Plat'menage.**

Teksten af *Frip* og *Rik.*
Omslaget tegnet af *Axel Thiess.*
Titelblad og Illustrationer begaaede af *Frip.*

Kære Klods-Hans!

Du har til Din Stambog anmodet mig om en Definition af Begrebet Systemskifte. Med største Fornøjelse. Lad mig gaa ud fra Skifteretten. Skifteretten er aldeles ikke en Ret, der skifter. At »skifte« er et godt, gammelt Ord, som betyder: at dele. Derfor er ikke det Mindste bleven forandret ved Systemskiftet.

Der er blot Noget, som er bleven delt.

Alberti.

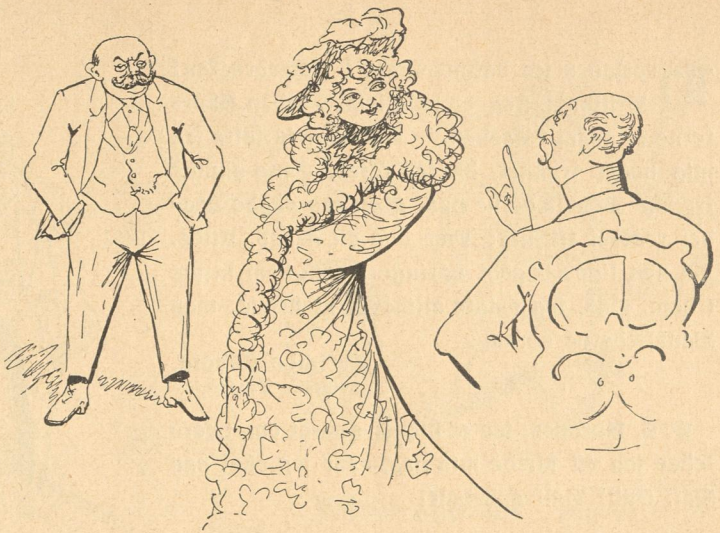

MIN Samvittighed forbyder mig at ægtevie fraskilte Kvinder, som ikke ere Jomfruer, og endnu mere Mursvende, som ikke ere Svende over det hele.

Ifversen.

Den Murer har vist heller ikke forstaaet sin Profession, siden han ikke kunde »røre og pudse« Præsten.

Klods-Hans.

ENSEMBLET paa Kongens Nytorv er Garantien, ikke alene for det kunstneriske Udbytte, men fornemmeligst for det traditionelle Underskud.

En Kunstnerinde, som — hvis hun fik Roller — mulig vilde skaffe Theatret et stærkere Tilløb, end ønskeligt var, *passer ikke ind i Ensemblet.*

DANNESKJOLD SAMSØE.

Hvorledes jeg befinder mig i Herredragten? Brillant! Jeg er helt lettet, siden Skørterne er gaaet i Vasken. — Naturligvis følte jeg mig noget trykket, da jeg første Gang skulde trække Benklæderne paa. Men saa sagde Moder resolut til mig: Vær dog en Mand, Tilde. Du kan lige saa godt springe i dem som krybe i dem. Maa, jeg valgte alligevel at krybe, men Benklæderne sprang.

Mathilde Søborg,
kvindelig Typograf.

P. S. Apropos, jeg er bleven spurgt om, hvorledes jeg vil klæde mig paa, naar jeg skal paa Bal, Gud! Halt and halt!

Min kæreste Erindring fra Sommeren var mit korte, men hjærtelige Samvær med de brave Skagboere. Kærnesunde Folk. Rigtige Naturbørn. Da jeg havde givet den tolvte Omgang Lagerøl, forlangte de enstemmigt, at den haardt nødvendige Skagenshavn skulde ligge ved Tuborg. Men da var de djærve Fiskere rigtignok ogsaa dygtig rødspættede. Et er sikkert: jeg vandt Alles Hjærter. Selve Lodsoldermanden kaldte mig skælmsk sin egen lille *Baads-Hage*.

Christoffer Hage.

Sikken Masse Flasker der maa være drevet i Land den Dag!

Klods-Hans.

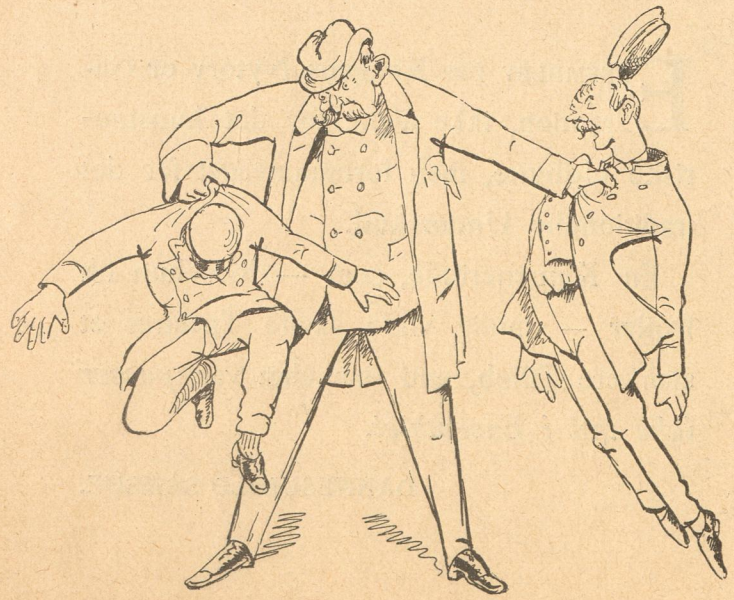

Jeg finder, at den offentlige Mening har været meget uretfærdig imod mig. En Opdager lægger netop sin Dygtighed for Dagen gennem fejlagtige Anholdelser. Det er jo klart, at dersom man saadan lige kunde gaa hen og nappe den rigtige, var enhver Idiot kvalificeret til at være Detektiv.

Jepsen,
Opdagelsesbetjent.

Personlig synes vi særdegodt om Hr. Jepsen. Der er virkelig noget fængslende ved ham.

Klods-Hans.

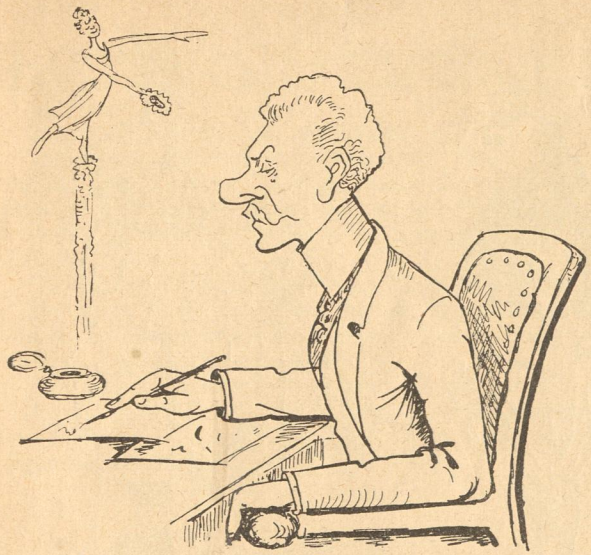

Paa Langelinie staar der et Monument for *Ivar Huitfeld.*

Hvad udrettede Huitfeld? Han indlod sig paa et Søslag med Svenskerne; selvfølgelig i Køgebugt.

Det er allerede tarveligt, for ikke rent ud at sige Plagiat efter Hr. *N. Juel.*

Saa gaar der Ild i hans Skib. Hvad gør saa Ivar Huitfeld? Overgiver han sig, som enhver fornuftig Mand vilde have gjort? (*Niels Kjeldsen* regner jeg ikke med i denne Sammenhæng.) Eller gaar han i Vandet, som jeg rimeligvis vilde have gjort? Nej, stort skal det være. Ivar Huitfeld lader Skib være Skib og ryger i Luften.

Det er ogsaa misligt. Saa Nogen ham ryge i den Luft? Ingen. Ved man, om han havde assureret Skibet? Ikke bestemt, men det kan formodes.

Naar man nu lægger Mærke til, at der paa den Tid ikke var danske Assuranceselskaber, saa ligger det snublende nær at antage, at Huitfeld hemmelig er kommen i Land i Køge; han er saa med Nattoget over Gedser taget til Tyskland og har i et tysk Selskab hævet Assurancesummen. Han antager derefter et andet Navn. 1734 dør der i Itzehoe en Hr. *Ochsenbauer* af Drik i Forbindelse med Podagra. Af Dødsattesten fremgaar det, at han er født samme Aar og samme Dag som Ivar Huitfeld, og det kan ses af Skattebogen, at der 1710 pludselig er kommen en høj Skatteyder til Byen.

Jeg anser det for givet — og flere højtstaaende tyske Officerer samt Hr. *Ernst Bojesen* holder med mig heri — at dette har været Svindleren Ivar Huitfeld.

Altsaa er det paa Tide, at Mindesmærket for denne »Søhelt« snarest mulig bliver fjærnet.

Karl Larsen.

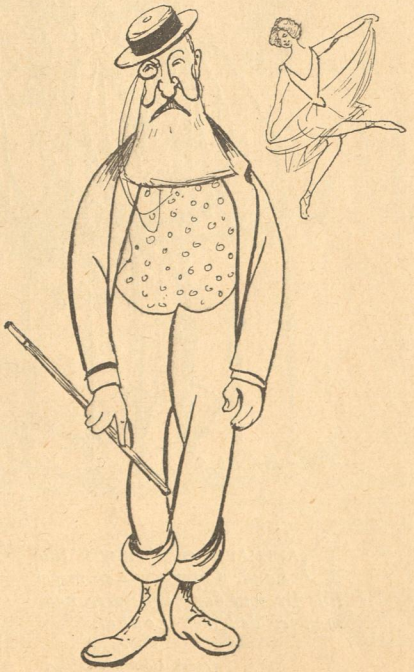

Folkes kjærlihe Mind Størke.

Rudderkonge.

Ja, den Mand er populær »I Provinsen«. Derj er Ingen, der stikker Ruderkonge dér. Det skulde da være »lille Es«.

Klods-Hans.

Intet elsker jeg højere end Familielivet. At sidde hyggeligt ved den flammende Kaminild i en lun Dagligstue, med Konen om Livet og Børnene ude af Huset — det er Velvære!

Leopold.

P. S. Det skal naturligvis ikke være Ens egen Kone.

Min Povl, om Du vil i Verden frem,
saa rejs.
Amerika, det er Kunstens Hjem,
o, rejs!
Du Arven skal løfte efter Din Gamle —
naturligvis ogsaa lidt Dollars samle.
Ja, rejs, tag Billetten.
Hold Mund, tag Billetten
og rejs.

Elith Reumert.

Ja, skynd Dig bare paa Vej, aa, hva'?
som Far.
Læs *Maglekilde* i Iowa
som Far.
Kom hjem og udgiv et herligt Aandsskrift,
med Anbefalinger, vedlagt Haandskrift.
Det gaar s'gu let a'
med et Portræt a'
Din Far.

Klods-Hans.

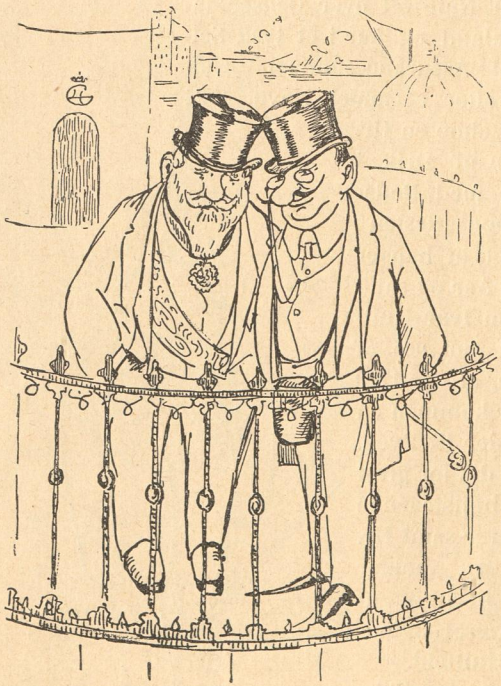

DANEMARC *er et meget lille Land. Copenhague en meget lille By, som dog synes større, naar man ser den med Loubet.*

Delcassé,
fransk Udenrigsminister.

Loubet — Lupe — næh! at Delcassé vil være *den* bekendt.

Klods-Hans.

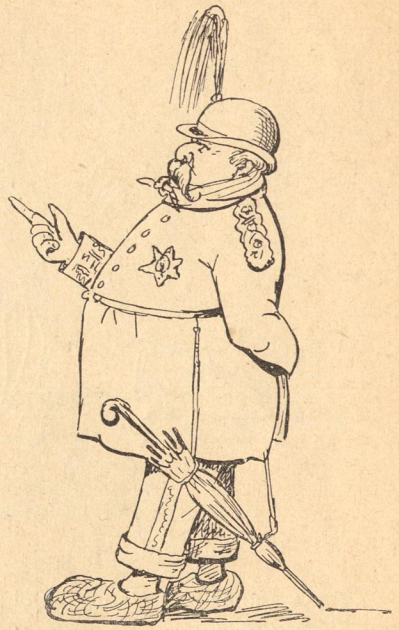

MIN Opgave er at demokratisere Hæren. Jeg vil indføre en høflig og hensynsfuld Kommando med Benyttelse af den Værnepligtiges borgerlige Livsstilling. Der kommanderes t. Eks. saaledes: Vil Hr. Bankfuldmægtigen gøre os den Tjeneste at tage Geværet i Hvil — Hr. Mejerieleven vilde glæde os ved at træde af — Hr. Forgylderens Gevær vilde vinde ved at blive pudset lidt blankere — o. s. v. Jeg vil dernæst fuldt ud sørge for Mandskabets Forplejning, med Servering af det Bedste, Aarstiden byder paa. Saaledes faar 1ste Bataillon paa Sølvgadens Kaserne i denne Tid Limfjords Østers. Men først og fremmest bør Officernes Uniformer — fra Generalens til den yngste Løjtnants — gøres beskedne og billige, saa nær den civile Paaklædning, som vel muligt, for at antyde, at Militarismens Aand for alle Tider er udryddet af den danske Hær.

Madsen,
Krigsminister.

Er der Nogen, der ved, hvorfor *Henriques* og *Melbye* altid tager ud til *Lyngby*, naar de skal skrive Sommerrevyen?

Jeg ved det.

Det er slet ikke dem, der skriver den.

Det første, der sker, naar de kommer derud, er, at de lukker sig inde paa *Lottenborg*. Og saa lader de, som om de skriver. Men ethvert Barn i Lyngby ved, at om Aftenen i Mørkningen kommer de virkelige Forfattere og leverer af, hvad de i Dagens Løb har skrevet.

De virkelige Forfattere ere: Prins *Christian* og Justitsraad *Blom*.

Hans kgl. Højheds kendte Vid har heller ikke denne Gang fornægtet sig i Replikkerne, derimod kunde Blom have været heldigere med Sangene i Aar.

Han begynder aabenbart at blive lidt gammel.

Jeg behøver vel ikke atter at fortælle, at *jeg* virkelig selv laver alle Melodierne. Det er Løgn, naar man paastaar, at det er Domorganist *Matthison-Hansen*.

Olfert Jespersen.

Lad nu vær'! Det er jo Melbye, der er Komponist til vore populæreste Melodier. Staar der maaske ikke *Mel:* over de fleste Sange?

Klods-Hans.

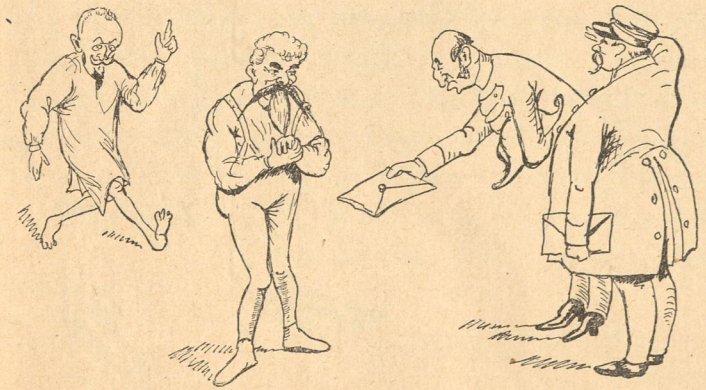

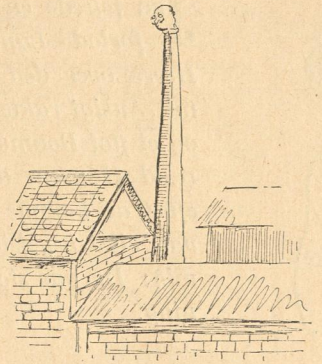

Hvad *er en Censors Opgave?*

At dysse Revyforfatteres og andre farlige Personers Vittigheder ned, for at de ikke skal forføre det letbevægelige Publikum til Tvivl om Systemskiftets Ufejlbarlighed.

Vilhelm Møller
Professor.

Med andre Ord: Censor er Interessent i *Albertis Dysseværk.*

Klods-Hans.

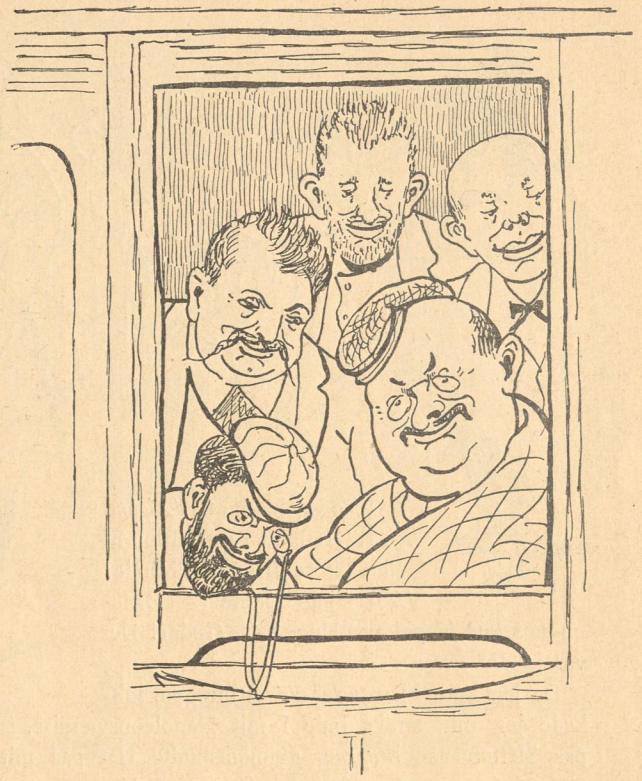

Justitsministeren vidste jo nok, hvad han gjorde, da han arrangerede den Rejse for Finansudvalget. Han er morderlig durchdreven! Hver Dag kom han med nye Udflugter. Men forresten var Humøret højt. Sikken et Styr vi holdt i Kupeen! *Alberti* morede sig hele Tiden med at træde lille *Philipsen* paa Gagakkerne, og *Busk* trak *Lars Dinesen* i Nakkehaarene. Odderne i Skive troede min Salighed, at vi var *den glade Tournée* fra Nørrebros Teater.

K. M. Klausen.

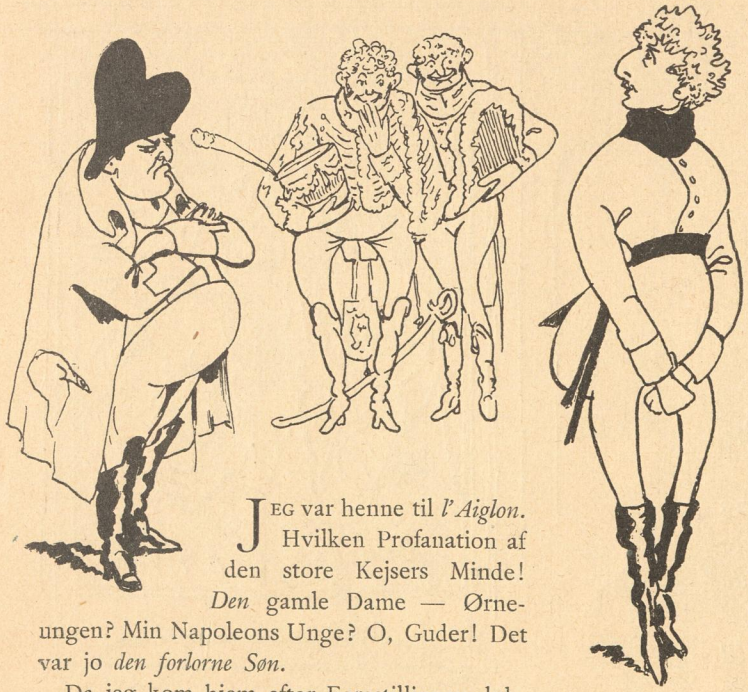

Jeg var henne til *l'Aiglon*. Hvilken Profanation af den store Kejsers Minde! *Den* gamle Dame — Ørneungen? Min Napoleons Unge? O, Guder! Det var jo *den forlorne Søn*.

Da jeg kom hjem efter Forestillingen, lukkede jeg mig straks inde i mit Napoleonsværelse, satte hans paa Sletten ved *Wagram* gennemskudte Hat paa mit Hoved, tog Plads paa hans Natstol fra *St. Helena*, gav mig til at træde Vuggen, hvori *Kongen af Rom* havde slumret, og spiste fire Napoleonskager. Først da kom jeg i Stemning.

Vive l'Empereur!

Sigurd Trier.

Om Forladelse, Hr. Trier, *Sarah* kan meget godt være en fortræffelig *Ørneunge*, fordi hun ikke længere er nogen ren *Børneunge*.

Klods-Hans.

Jeg fejrede en hel Triumf den Dag, jeg forlod Landstingets Formandsplads. Herre over den mindste Muskeltrækning i mit Ansigt rakte jeg med et overlegent Smil og et flot Bonmot Klokken til Konferentsraad Hansen, der var formelig æggesyg efter at komme til at dingelinge. Estrup var vildt begejstret og sagde bagefter til mig: Du var stor i det Moment, lille Henning.

H. Matzen,
Professor, Dr. jur.

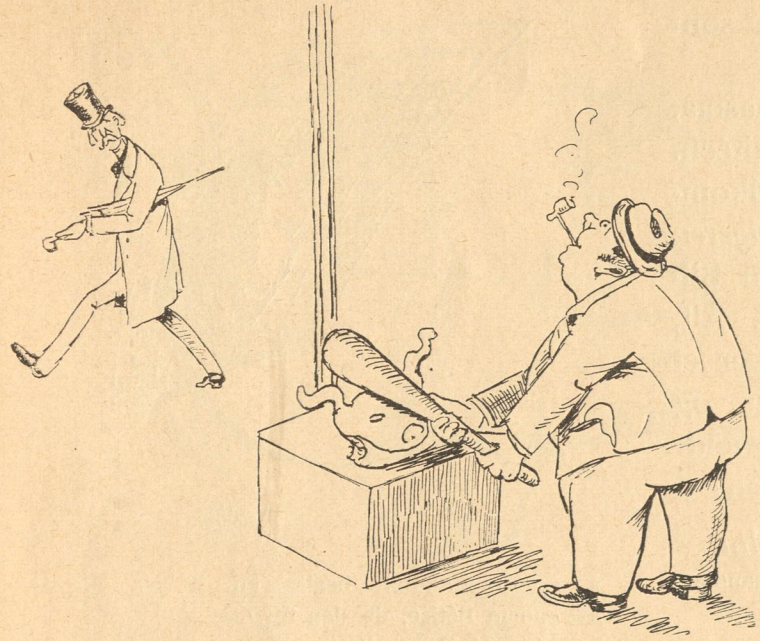

JEG omfatter Tivolis folkelige Forlystelser med den største Interesse. Jævnlig gaar jeg selv op i Ballongyngen med *Arne*, tager mig en Rutschetur med *Busholm* og prøver Skydeindretningen med *Joachim Andersen*. Den eneste Forlystelse, jeg holder mig fra, er *Kraftprøven*. Jeg ved ikke, hvordan det kan være, men jeg kan ikke bekvemme mig til at »slaa paa Tyrehovedet«.

Hvem kan sige mig Grunden?

THRANE.

Naturligvis, fordi det let kan løbe for højt op.

Klods-Hans.

HR. GUSTAV PHILIPSENS Hundefjendskab gaar over alle Grænser. Nej, lad os dog være fri for at lægge Baand paa de kære Skabninger. Det vilde dog være underligt at se Hoffet trække sine »Spidser« og Bogtrykker Bagge sine »Settere« i en Snor efter sig paa Strøget.

Fru Sagfører Madsen.

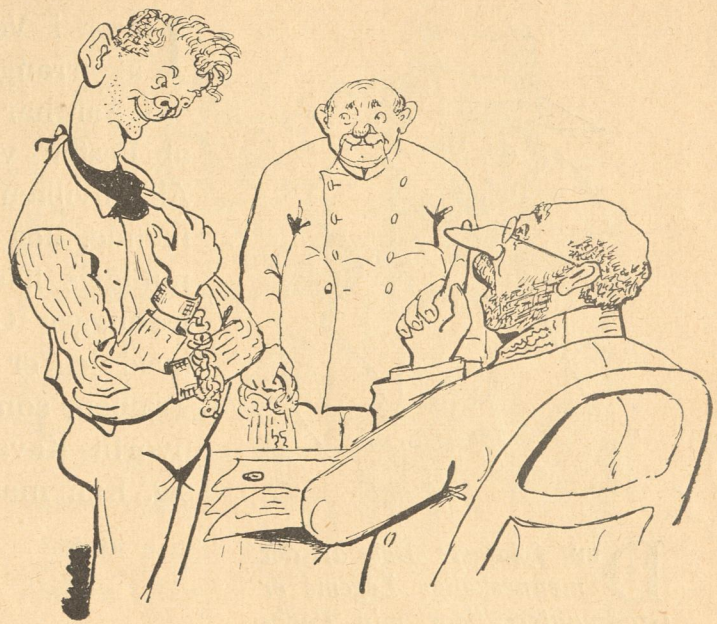

Selv hos de frygteligste Forbrydere træffer man ofte en mærkelig Ordenssans. Saaledes hos Christian Kullerup. Jeg laante ham forleden i et Forhør 5 Øre til Smalfkraa og ftraks gav han mig Tilftaaelfe for Beløbet.

d'Auchamp,
Politimefter i Rudkjøbing.

Den *fyldigste Del af det menneskelige Legeme er Gradmaaleren for min Popolaritet.*

Til en Begyndelse lo Folk, naar jeg sagde Bagdel. Saa prøvede jeg at sige Popo. Da skrupgrinede de. Saa kom Numse. Den vakte vild Jubel. Næste Gang faar de Rumpe. Kan de ogsaa staa for den, stikker jeg dem — uden at blinke — Navnet paa en vis hollandsk Flod ud. Det bliver nok Enden.

Gustav Wied.

Intet i Verden er saa utaknemligt, som at arrangere en *Invalidefest.*

I Aar har man saagar vovet at paastaa, at Festen var et godt Ben for Komitéen. Ak, hvilken Vildfarelse for mit Vedkommende. Jeg ved ikke, om *Sandkagebageren* muligvis har melet sin Kage, eller om Billedhugger Carlsen har hugget Noget. Alt, hvad jeg er kommen i Besiddelse af, er et Træben, som jeg fandt i Kavallergangen, og hvortil Kavalleren ikke senere har meldt sig. Kan man kalde det for et godt Ben?

Holm.
Detailhandler.

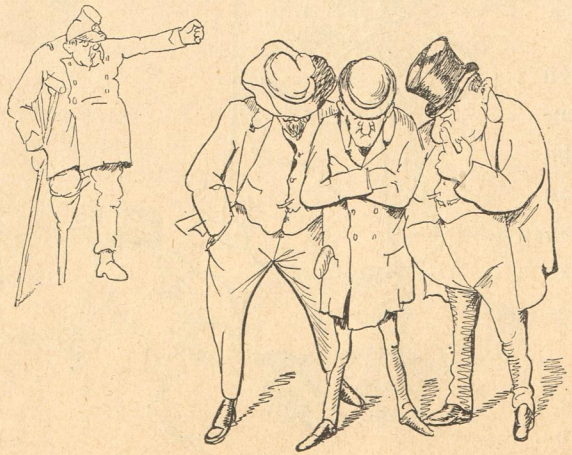

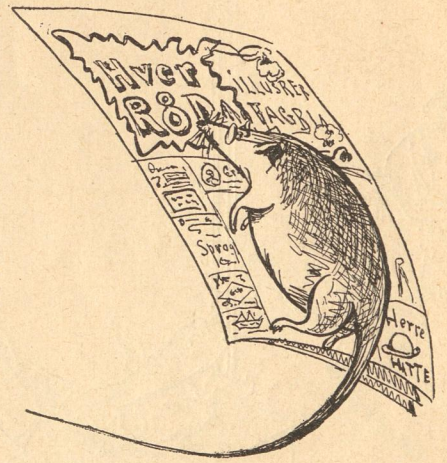

Fredsforeningen begik en enorm Bêtise, da den for et Aar siden i Humanitetens Navn standsede *Rottekrigen.* Nu stikker de ødelæggende Dyr atter Snuderne frem allevegne. Det er kommen saa vidt, at endogsaa Overgraver, Krigsraad *Castberg* paastaar, at Rotterne undergraver ham. Vi maa have Agitationen op igen. Først og fremmest et Fagblad! Men hvor faar vi det fra?

Zuschlag.
Justitsraad.

Herregud! Køb Kalkars *Hver 8. Dag* og døb det om til „Hver Rottende Dag".

Klods-Hans.

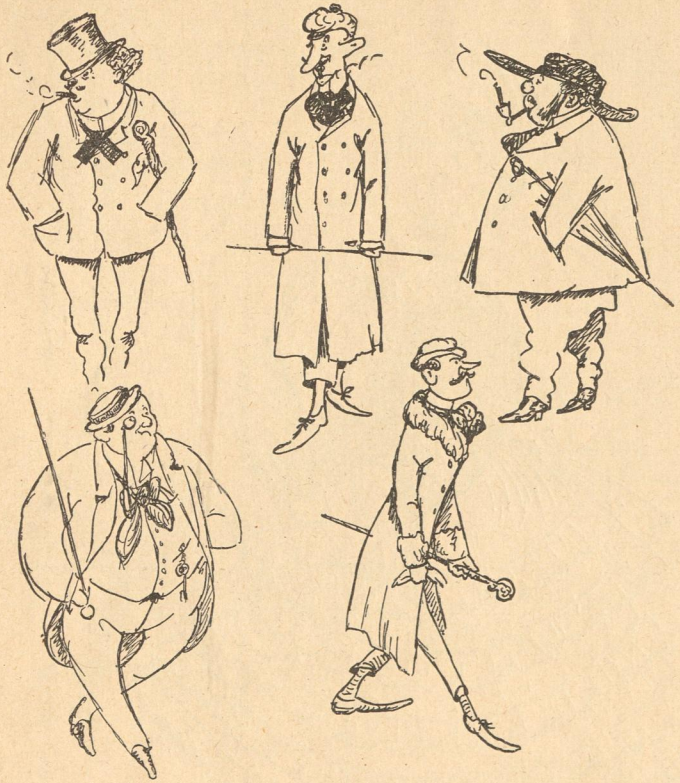

Lad Silkehuset kun blære sig med sine Cravataftener. Jeg er en god dansk Mand og kalder derfor mine Udsalg: Skidtskjuleraftener. Det er dog alligevel Humbug altsammen.

Jens Kjeldsen.

Dybt rørt modtog jeg Kammeraternes Opmærksomheder paa min Jubilæumsdag.

Jeg fik bl. a. et Ringspil af *Schack Jensen*, et Schakspil af *Ring*, en Stumtjener af *Østergaard jun.*, en Klokke af *Julie Møller*, en Aflægger af *Fru Rosenbaum* og et Badekar af *Zink*.

Hallander Hellemann.

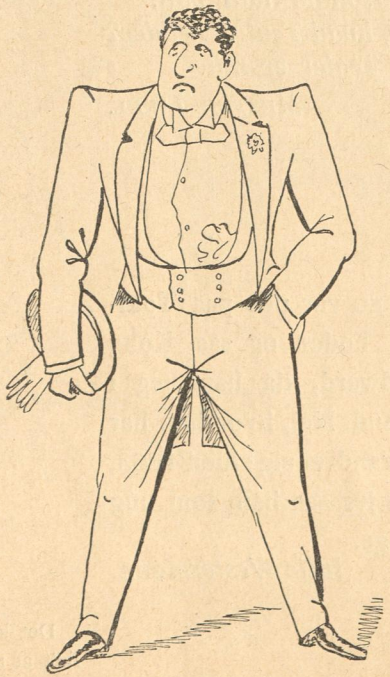

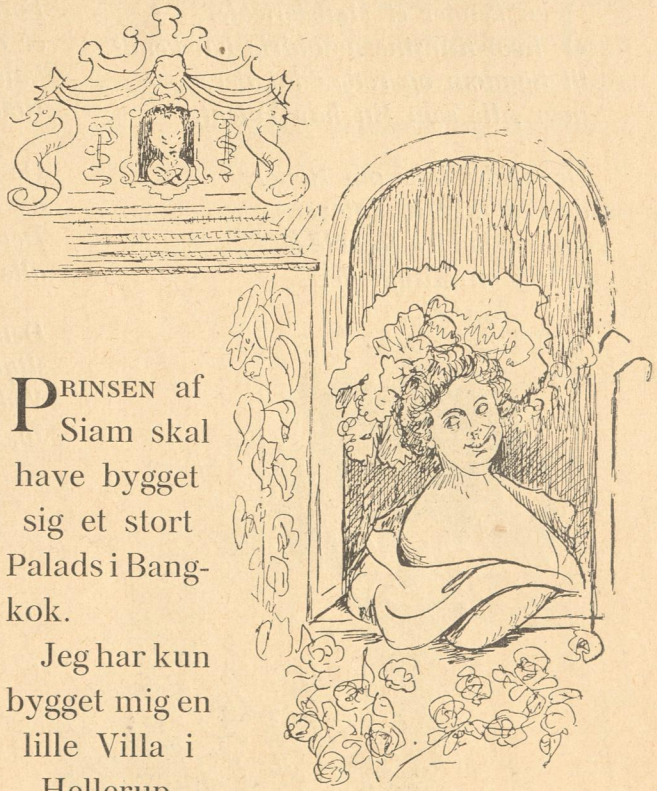

Prinsen af Siam skal have bygget sig et stort Palads i Bangkok.

Jeg har kun bygget mig en lille Villa i Hellerup,

— Gud ved, om han alligevel ikke hellere vilde være i mit Sted.

Dagmar Hansen.

Jeg kender et Mønsterteater,
hvor Kunstnerne aldrig har kendt
til Sygdom og røde Plakater,
men Alle som En har Talent.

De strides ikke om Roller,
de ved ikke af Jalousi,
Kulissesladder forvolder
aldrig en Mislyd deri.

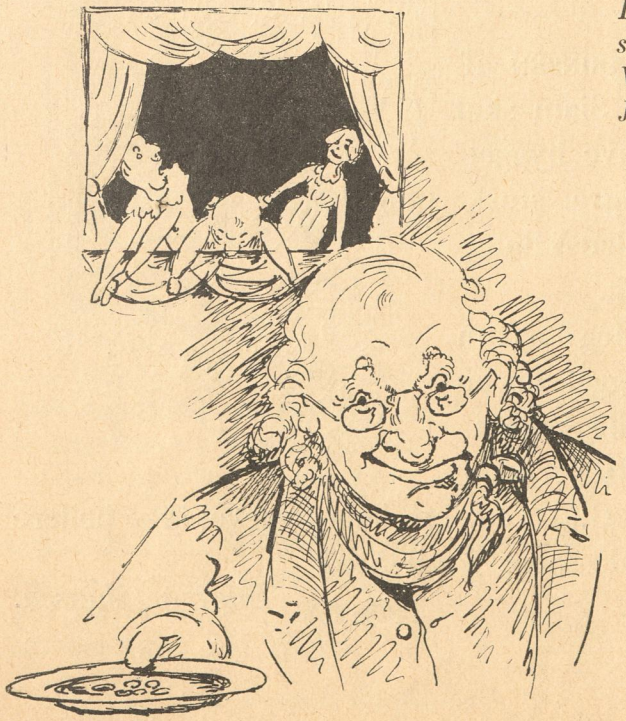

Forskud forlanger de ikke,
er aldrig i daarligt Humør,
kan altid til Punkt og Prikke
Rollerne uden Suflør.

De frygter ikke Kritiken
og hæmmes ej af Censur.
Der er altid fuldt i Butiken;
alle Stykkerne du'r.

Den Direktør, der besidder
sligt Personale naar vidt.
Ved De, hvad Teatret hedder?
Jo, det Teater er mit.

Mester Jakel.

Jeg var ude paa Toldboden og saa Kong Edward, da han steg i Land. Nej, hvor han har forandret sig siden 1863, da jeg saa ham som ung Pige.

Julie Westermann.

Det kunde vi ogsaa ha'e lie't at se.

Klods-Hans.

Den Dag, da Jacob Hegel gjorde mig Tilbud om *Carl Møllers Legat* for en ung, fortrinsvis humoristisk, Forfatter, var jeg lige ved at blive fornærmet.

Men jeg tog det.

Jeg tog det humoristisk.

Johannes V. Jensen.

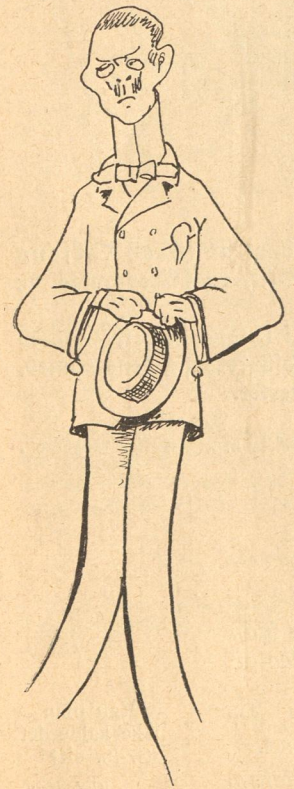

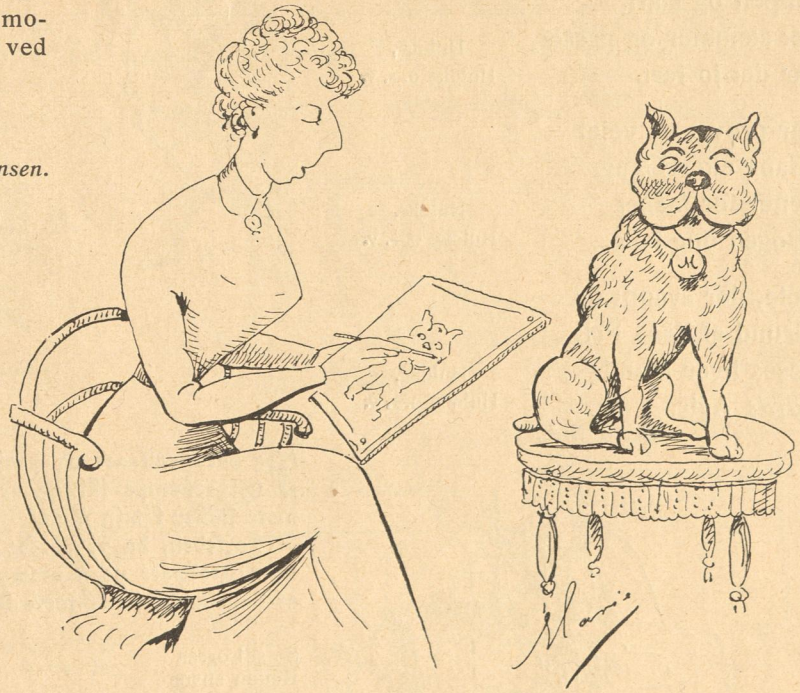

Gid jeg sad paa den Buldogs Plads! saa blev jeg nok et ganske andet Menneske.

Klods-Hans.

Systemskiftets Velsignelser falder vedblivende som en kvægende Regn ned over Land og Folk. Det er, som om vi er bleven befriede for en Mare. Intet Under, at Glæden lyser ud af Øjnene paa os, det frisindede Ministeriums trofaste Tilhængere.

Gluud,
fhv. Redaktør,
nu Birkedommer paa Samsø.

Saah? Da har vi dog hørt, at De, Hr. Gluud, skal gøre Indtryk af at være *forsørget*.

Klods-Hans.

SLUTNINGSORD

ved Fuldendelsen af *Samlede Skrifter.*

MAUSOLEET er færdigt,
hvert Bind er fuldbragt
af mig og ihærdigt
af Hegel forlagt.

Gaar storartet
med
Omkvædet:

Huldiæ,
Huldiæ o. s. v.

Fordeler dets Masser
sig simpelt og klart,
saa det stemmer og passer,
saa var det jo rart.

Huldiæ,
Huldiæ o. s. v.

Jeg har prøvet og vejet
den Gang efter Gang,
10 Hefter for meget
blev Bogen dog lang.

Huldiæ,
Huldiæ o. s. v.

De Dele, der svandt da
paa Grund af dens Pris,
kan læses hver Manda'
i *Edvards* Avis.

Huldiæ,
Huldiæ o. s. v.

Georg Brandes.

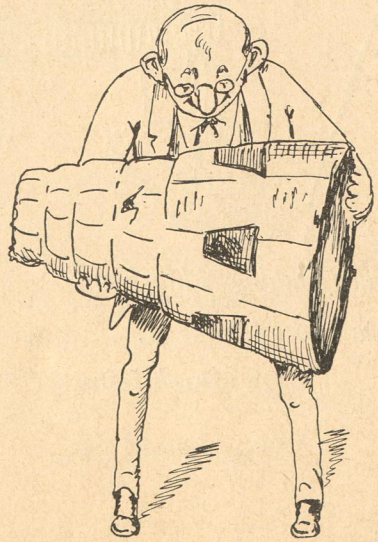

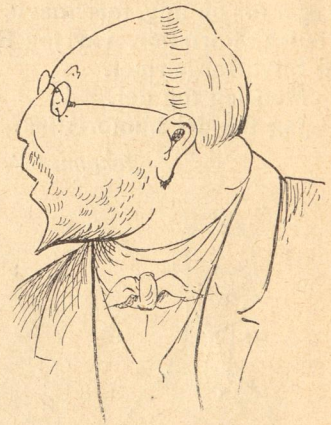

Jeg har paastaaet og paastaar endnu, at Bech Olsens Brydekampe ikke gaar ærligt til, og bliver mere og mere sikker i min Sag.

Forleden, da vi skulde møde i Vidnekamret, udeblev min Modpart uden videre og undskyldte sig senere med, at han havde faaet tørre Mavesmerter.

Dyekjær,
Redaktør af „Kristeligt Dagblad".

Se se! ogsaa i Retten anvender Bech Olsen *Kneb.*

Klods Hans.

MIN *Glæde var grænseløs, da man fandt en Stump af Nicolai' gamle Kirkespir.*

Jeg savner i Øjeblikket Ordet, der træffende karakteriserer dette Fund.

Mollerup.

Kan man ikke kalde det *spir-itu*-elt?

Klods-Hans.

Kære Klods Hans.

Du spørger mig, om det er almindelig Kutyme, at man kan belægge sin Plads i en Jærnbanekupé. Ja, personlig mener jeg, at naar man lægger sin Bagage paa Sædet i Kupéen saaledes, at det kan antages, at man vil komme igen, saa burde de andre Rejsende respektere det.

Men se nu Togføreren, der lagde sin Pengetaske paa Sædet i Kupéen; det var da rimeligt, at han vilde komme igen, og alligevel var der en anden, som ikke respekterede det.

Tobiesen,
Kammerherre, kgl. Kommissarius ved Statsbanerne.

P. S. Forøvrigt har jeg til Generaldirektøren gjort Indstilling om, at der ikke er tilstrækkelig Varme i Kupéerne.

Ikke Varme nok? Det vil jeg nok sige! Forleden Dag maatte en ung Dame trække i Nødbræmsen, fordi to Herrer var bleven *for* varme.

Klods-Hans.

Mit kæreste Ønske er, en Gang at komme til at udføre *Hakon Jarl* paa det kongelige Teater.

Alfred Møller.

Mon De ikke vilde komme til at gøre større Lykke, kære Hr. Møller, som *Puk* i »En Skærsommernatsdrøm?

Klods-Hans.

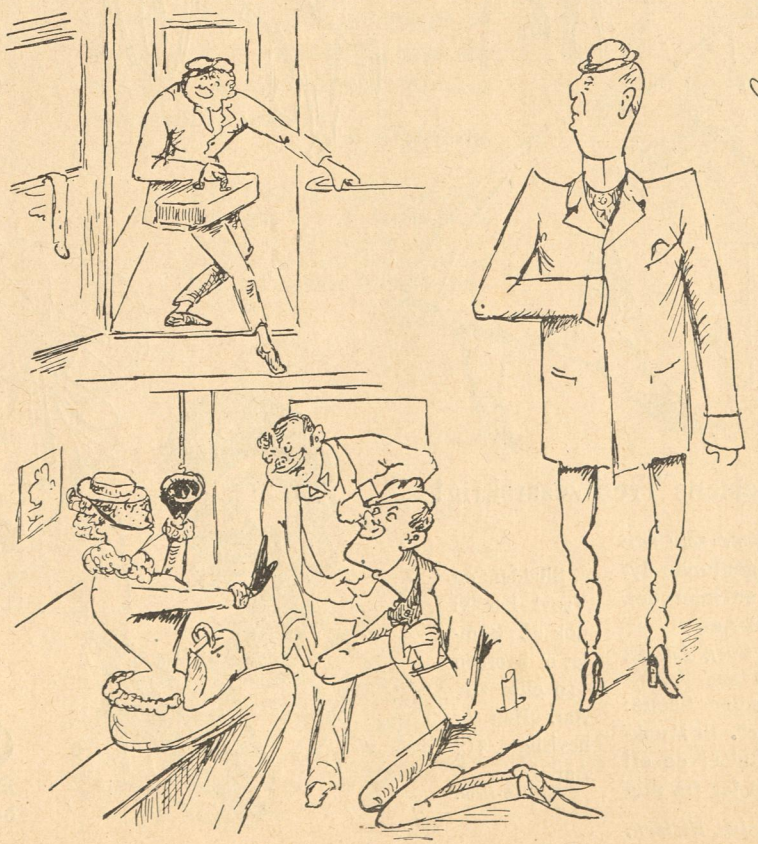

Den er let at lokke,
der gærne vil hoppe.

Adelina Gené.

Lad os faa Ende paa Martinius Nielsens Trediveaarskrig!

Hamlet siger i Scenen med Ofelia: *„Jeg er selv saa nogenlunde dydig“*. Er en 30-aarig Mand „nogenlunde dydig?“ Gu' om han er! I 19 Aars Alderen er man det. Det ved jeg fra mig selv. Ergo er Hamlet 19 Aar.

Sven Lange.

Sven Lange er blød. Hamlet siger i en anden Scene: *„Gid mine altfor faste Muskler maatte smælte“*. Er Musklerne „altfor faste“, naar man er 19 Aar? Gu' er de ej! Det bliver de først i 30 Aars Alderen. Det ved jeg fra mig selv. Ergo er Hamlet 30 Aar.

Martinius Nielsen.

Sludder og Vrøvl har vi nok af. Hamlet er hverken 19 eller 30 Aar. Han er bevislig 314 Aar.

Klods-Hans.

Da *Loubet* var her blev Redaktør *Secher* præsenteret for ham af Konsularagent Marcus.

Jeg forestillede mig selv.

N. J. Berendsen.

Ja, hvad Pokker skulde De ellers forestille?

Klods-Hans.

O Gudskelov Vestindien vi beholdt!
de Øer bør som „Oplags=Plads“ vi bru'e.
Der bliver altid mine Bøger sol't —
de Sorte elsker Guvernørens Frue.

Mathilda Malling

Oprørsaandrig, fyldt med *evig Higen* —
dog mod Peter Nansen kun en Dverg —
klavrer opad Jacob Hegelstigen
Gadens Digter

Edv. Søderberg.

Jeg kan forstaa, at man kan føle sig irriteret over de nye Ord eller Ordforkortelser, som POLITIKEN foreslaar eller holder Afstemning over. Det kunde aldrig falde mig ind at sige BIL. Jeg siger Automobil. Forresten skal man ikke forsværge, at Bladet ikke en skønne Dag gaar den modsatte Vej og forlanger Navnene forlængede.

P. A. Rosenberg.

Ja, Død og Pine! Sæt *Politiken* gik hen og forlangte, at Memoireforfatterinden *Charlotte Dorthea Biehl* for Fremtiden skal kaldes Charlotte Dorthea *Automobiehl.*

Klods-Hans.

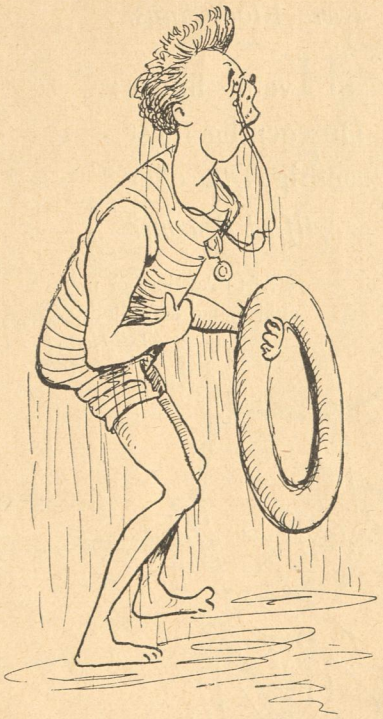

Paa Furesøen reddede jeg i Sommer en 14-aars Dreng. Han var saa forkommen, at jeg fik helt ondt af ham. Tre Gange maatte jeg have ham op.

P. Lykkeberg.

Ja, saa maa De have haft meget ondt af ham.

Klods-Hans.

Det er ganske pudsigt, men Alle siger, at jeg fra Ryggen endnu ligner en pur ung Pige.

Betty Hennings.

Saa er det altsaa kun os Andre, der har Aarene paa Bagen.

Klods-Hans.

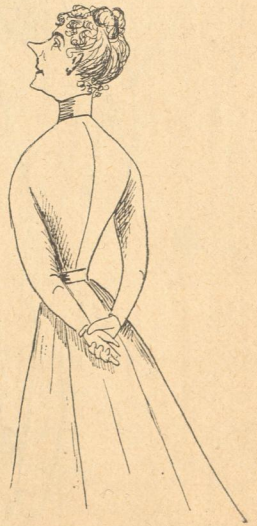

Kære Klods-Hans.

—o—

Hvem finder Du egentlig mest aandrig, *Otto* eller *Alfred Benzon?*

Af to Aander bør man altid vælge den mindste.
Klods-Hans.

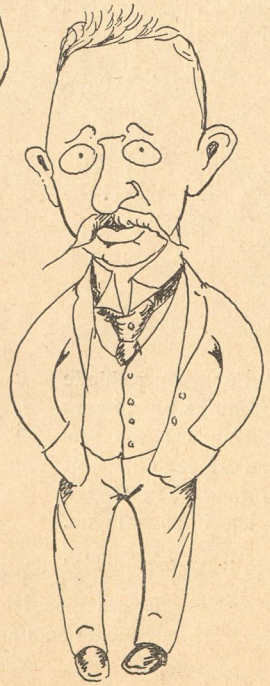

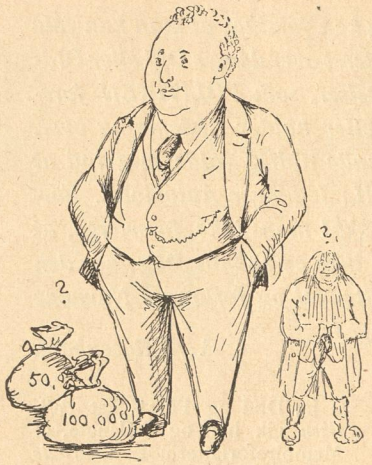

Jeg kunde lide, engang at faa en rigtig god Arv.

Marius Berggreen.

Det kunde vi saamænd ogsaa!
Klods-Hans.

Beæret med offentlig Tillid gælder det om at vise sig som en Mand.

P. Knudsen.

Ja, det har De jo faaet *Raad* til.
Klods-Hans.

I mit nyeste Værk, *Fremtidslande,* beskriver jeg *Samoaøerne,* hvis indfødte Befolkning jeg et Aars Tid opholdt mig iblandt. Man viste mig der den Opmærksomhed at vælge mig til Forlover for en Høvdings Datter. Til Gengæld var jeg saa flot at bekoste hele hendes Brudedragt.

Walter Christmas.

Det er jo Ingenting at tale om.
Klods-Hans.

Horsens, i November 1902.

Husker Du i Vaar, da vi ud af Arresten brød?
Natten var saa stille og Morgenen saa sød.
Dengang Du gav mig Særken, jeg maatte som Bukser ta',
sig mig, lille Karen, hvad tænkte Du da?

Nu er jeg i Horsens, og nu er det Bal forbi,
ikke kan vi stænke og kysses i det fri.
Her er kun Vand at drikke og sletikke Spor af Tju,
sig mig, lille Karen, hvor stænker Du nu?

Ferdinand Eriksen.

Hvor ofte ønsker jeg ikke i mit stille Sind, at min Heinrich var skabt som en Hollænder!

Wilhelmine.

Kære Klods!

Du ønsker mit Middagsrepertoire? Her er det;

Jeg synger:

Ved Isen: *Heden.*
Ved Buddingen: *Hvorfor svulmer.*
Ved Osten: *Du gamla, Du friska* eller lidt af *Hollænderen.*
Ved Champagnen: *Skaal for den Mø.*
Under Dansen: *Figaros Entré.*
Ved Silden: *Paa Søen, naar den skummer vred.*
Naar *Robert Henriques* er tilstede: *Vi elske vort Land.*
Medens Overtøjet tages paa: *Farvel, lille Grethe.*

Niels Juel Simonsen.
kgl. Kammersanger.

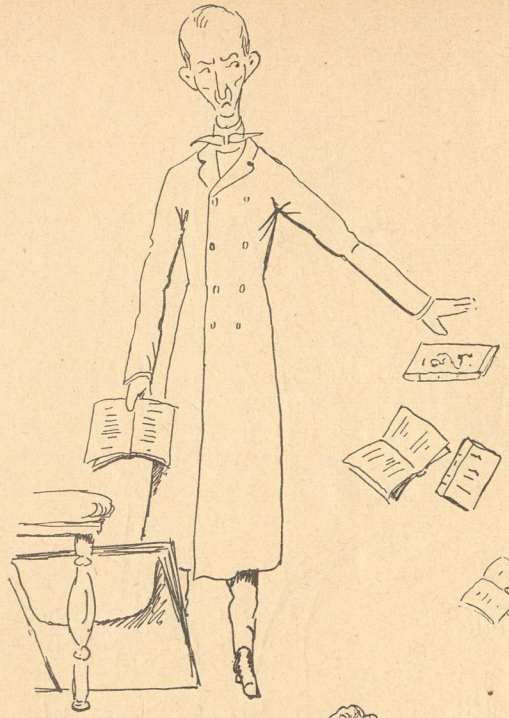

Den moderne usædelige Literatur bør holdes borte fra *Taskerne.*

A. Schack.

Altsaa kun læses af *de pæne Damer?*

Klods-Hans.

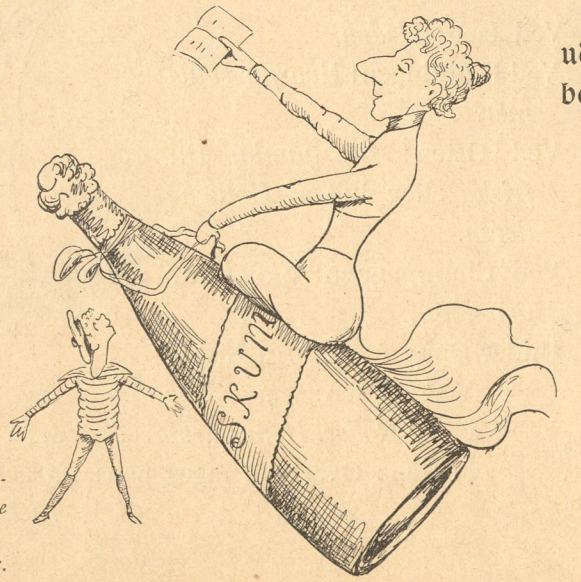

Kongerevyen i Aar gjorde sig ikke saa godt. Jeg skulde blot have faaet Lov til at sætte den i Scene!

Vilhelm Petersen.

Det er mig, der har udgivet Skum. Den er bestemt for artige Drenge.

Augusta Carit Etlar.

Det glæder os. Der bliver saamænd udgivet Skum nok til uartige Piger.

Klods-Hans.

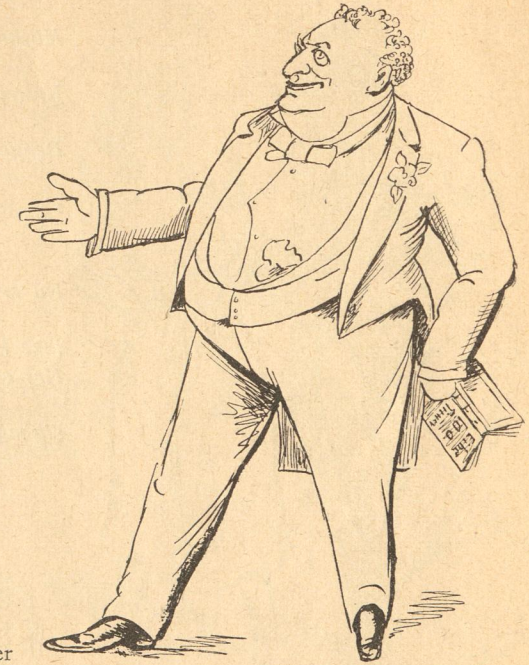

Jeg var den eneste ved Folketeatret, der rigtig kunde parlere med *Sarah.* Men jeg havde rigtignok ogsaa været saa forsynlig at anskaffe mig *Eibes 100 Timer i Fransk.* Jeg kunde de 10 første Timer paa Fingrene, da Sarah kom.

VIGGO LINDSTRØM.

Ja men, Kære, hvad kunde det nytte? Sarah Bernhardt kom jo først i »den ellevte Time«.

Klods-Hans.

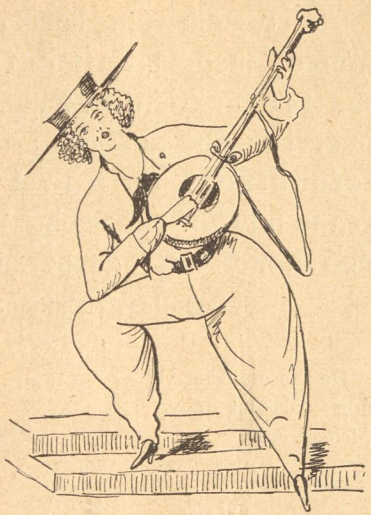

Om spanske Kvier
et Rygte si'er,
for danske Pi'er
de give Køb.
Ja, naar de fanges,
og naar de stanges,
da gaa der Manges
Forstand i Løb.

Anna Larssen.

Den vigtigste Aarsag til Franskmændenes Nederlag i Krigen 70—71 var den slette Forplejning. Selv *Strassbourgs* bekendte Leverpostej var under Belejringen uspiselig.

C. Th. Sørensen.

Var der ogsaa noget i Vejen med *Metz'* The?

Klods-Hans.

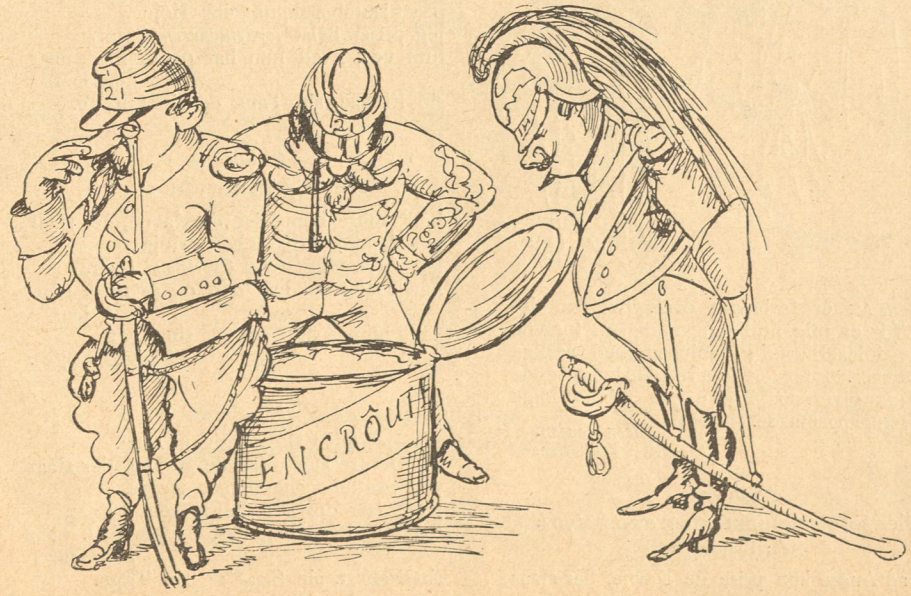

Hvad der ved Thorvaldsens Musæum falder stærkest i Øjnene, er den ensartede Klassiskhed.

Meldahl.

og Soden fra Brændevinsbrænder *Meyers* Skorsten i Magstræde.

Klods-Hans.

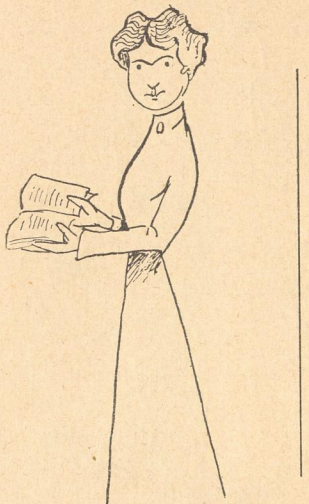

Af Viser til
„Lille Bojs“
(80 Oplag).

—

Skriv, skriv
Du gamle Liv,
surt eller sødt,
haardt eller blødt,
stort eller smaat,
slet eller godt,
Sorg og Kommers,
Prosa og Vers.
Bare klem paa,
Gyldenregn — aa!

Jenny Blicher-Clausen.

MAN er forbavset over, hvordan det er mig muligt samtidigt at forsyne de forskelligste Foreninger med aarlige Revyer. Intet er lettere. Nedenstaaende Vers giver en Prøve paa min snedige Fremgangsmaade.

Steen Jensen.
Privat Revyforfatter.

Athalanta
eller **Jernbanefunktionærrevyen** 1902.
Mel.: Husmandssangen.

Lad Andre kun prise de Navne, der staar
paa Skattebogsligningens Højde,
jeg priser dog helst *Konduktørens* Kaar,
han ved, hvad han har, og er glad, naar
han faar
sin Bræmse, sit Tog og sin Fløjte.

Athalanta
eller **Høkerrevyen** 1902.

Lad Andre kun prise de Navne, der staar
paa Skattebogsligningens Højde,
jeg priser dog helst *Spækhøkerens* Kaar,
han ved, hvad han har, og er glad, naar
han faar
sin Skinke, sit Fedt og sin Drøjde.

Athalanta
eller **Jordemoderrevyen** 1902.

Lad andre kun prise de Navne, der staar
paa Skattebogsligningens Højde,
jeg priser helst *Jordemoderens* Kaar,
hun ved, hvad hun har og er glad, naar
hun faar
sin Klokke, sin Tang og sin Sprøjte.

Athalanta
eller **Cyclistrevyen** 1902.

Lad Andre kun prise de Navne, der staar
paa Skattebogsligningens Højde,
jeg priser dog helst *Cyclistens* Kaar,
han ved, hvad han har, og er glad, naar
han faar
sin Pumpe, sit Gear og sin Lygte.
(Synges Løjte).

Athalanta
eller **Bøllerevyen** 1902.

Lad Andre kun prise de Navne, der staar
paa Skattebogsligningens Højde,
jeg priser dog allerhelst *Bøllens* Kaar,
han ved, hvad han har, og er glad, naar
han faar
sin Kæfert, sin Straf og sin Tøjte.

Selv om jeg kom galt afsted med Regimentets Datter og egentlig ikke var overvældende aandrig i Telefonbladet, tør jeg vel nok regne mig for det bedste Hoved blandt den danske Adel.

Palle Rosenkrantz.

Da foretrække vi dog absolut *Grev Moltkes Pære.*

Klods-Hans.

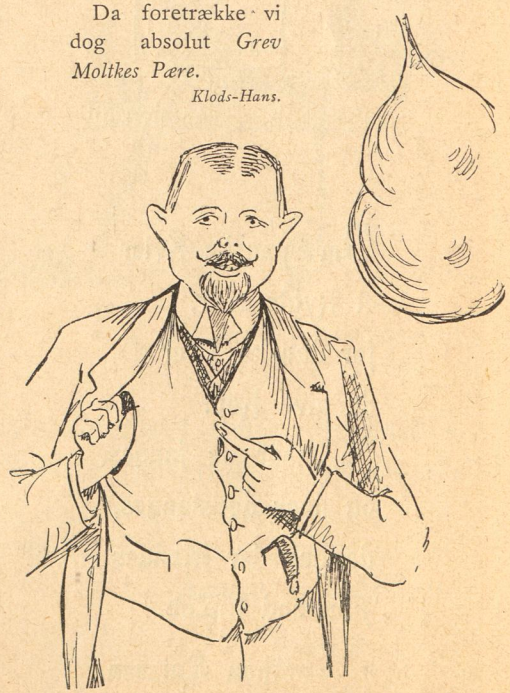

Enhver maa kunne gætte min Tanke i det Øjeblik, da jeg besluttede at skænke mine Malerier til vor By.

Hirschsprung.

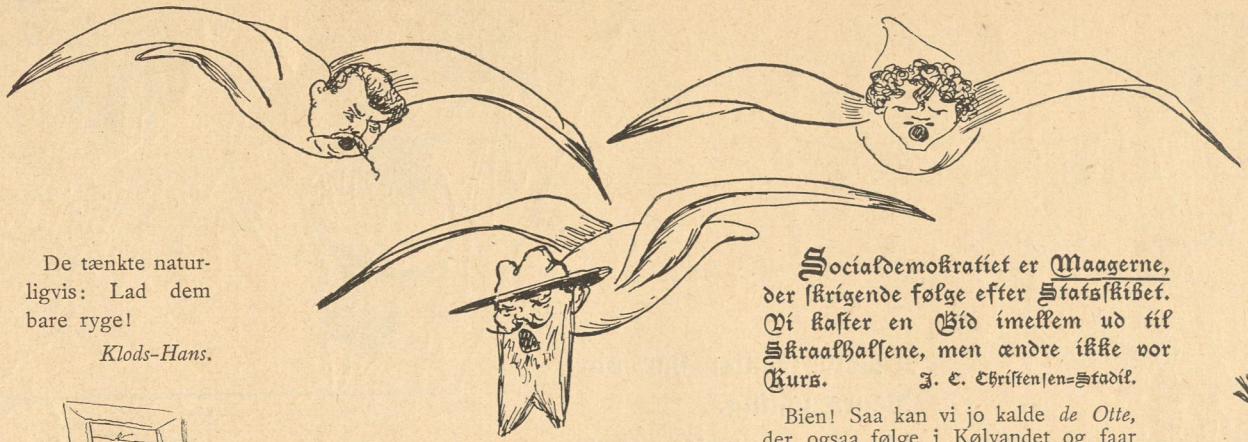

De tænkte naturligvis: Lad dem bare ryge!

Klods-Hans.

Man har forespurgt mig, om *Holger Danske*, vort Fædrelands Skytsaand, ikke har haft noget rigtigt Efternavn. Ja, hvad kan han have heddet?

Kr. Erslev.

Petersen!

Klods-Hans.

Socialdemokratiet er Maagerne, der skrigende følge efter Statsskibet. Vi kaster en Bid imellem ud til Skraalhalsene, men ændre ikke vor Kurs. J. C. Christensen-Stadil.

Bien! Saa kan vi jo kalde *de Otte*, der ogsaa følge i Kølvandet og faar den ene gode Mundfuld efter den anden, for *Hey*'erne.

Klods-Hans.

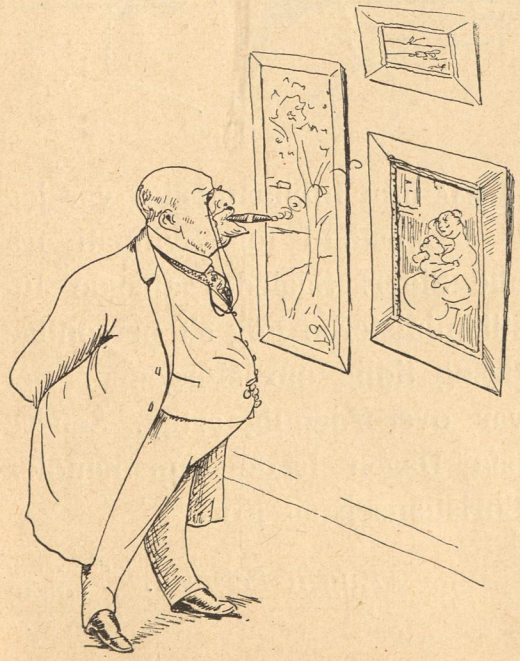

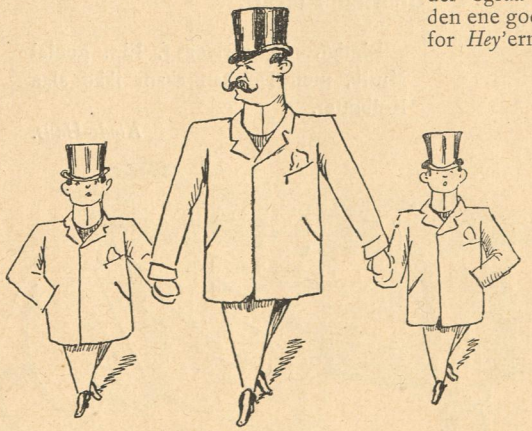

Berlingske Tidende vil under min Redaktion gøre Alt for at underholde Læserne.

Blangstrup.

Er »Læserne« ikke en Trykfejl? der skal vist staa *Næser*'ne.

Klods-Hans.

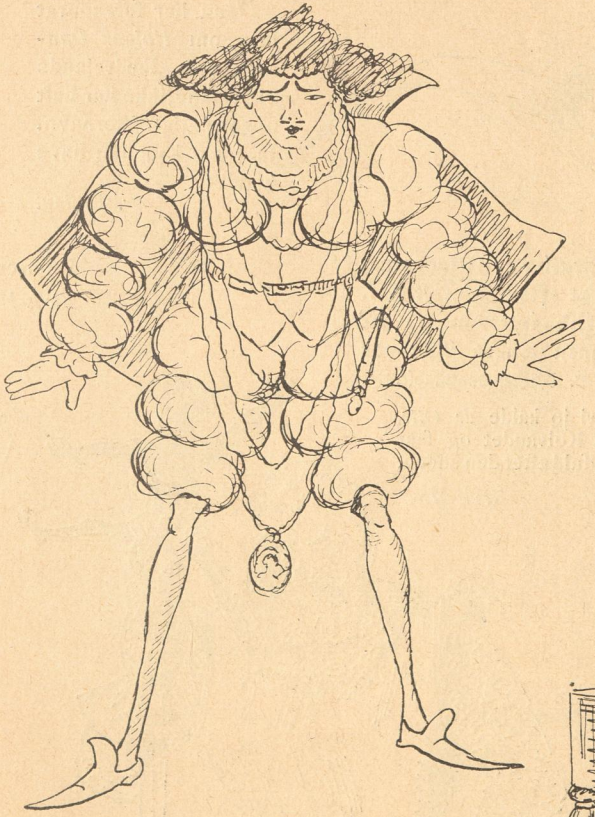

I Mandags spillede min Søn, Adam, *Varulv*, igaar var han Seminarist i *Lille Hanne*, imorgen spiller han Fjols i *Den indbildt Syge* og Elskeprins i *Hos Sigbrit*, samtidig har han modtaget Bestilling paa at være *Ørneunge*.

Adam besørger Alt.

EMIL POULSEN,
Professor.

Selv Geniet har sin Begrænsning.

Charles Kjerulf.

Rigtigt. *De* skriver f. Eks. genial Musik, men De kan skam ikke slaa Kolbøtter.

Klods-Hans.

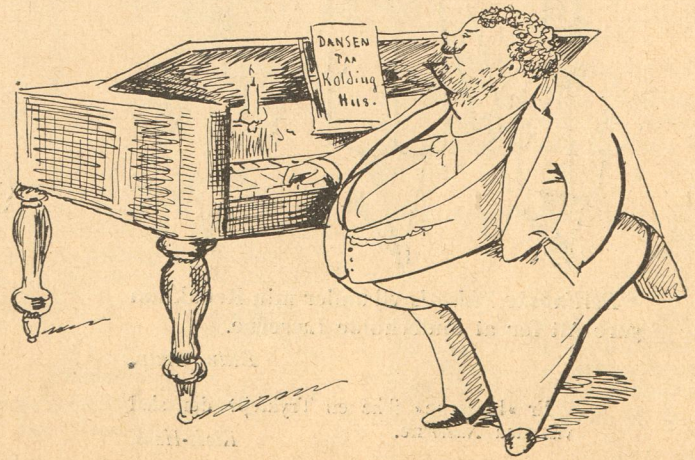

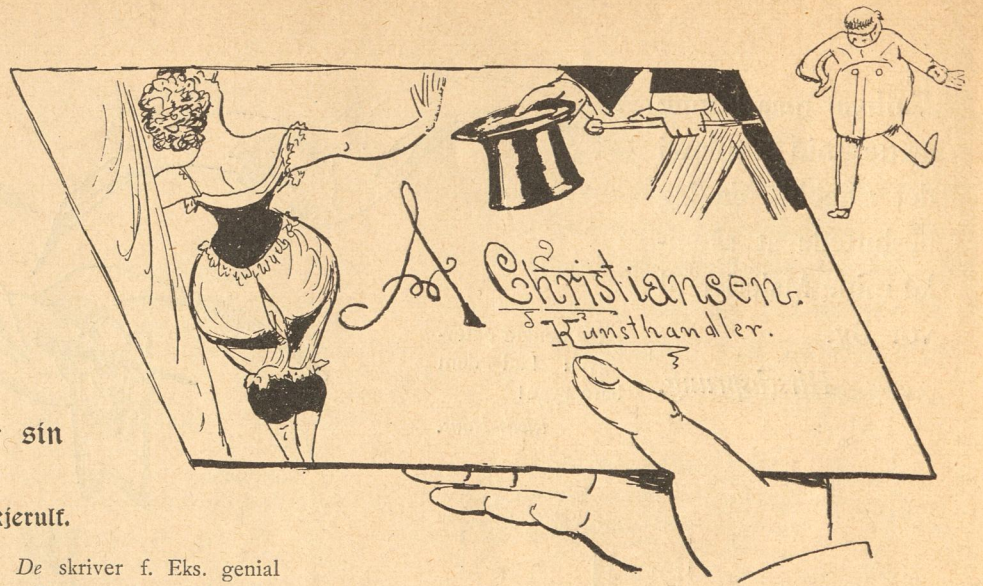

PAA min Jubilæumsdag var jeg Genstand for Sympati fra alle Sider. Saaledes aflagde Justitsministeren mig sit personlige Besøg tidlig om Morgenen. Det var overordentlig artigt. Senere paa Dagen lagde Kunsthandler Christiansen sit Kort —

Eugen Petersen.

det var frygtelig uartigt!

Klods-Hans.

P. Petersens Bogtrykkeri (Egmont H. Petersen), Kjøbenhavn.

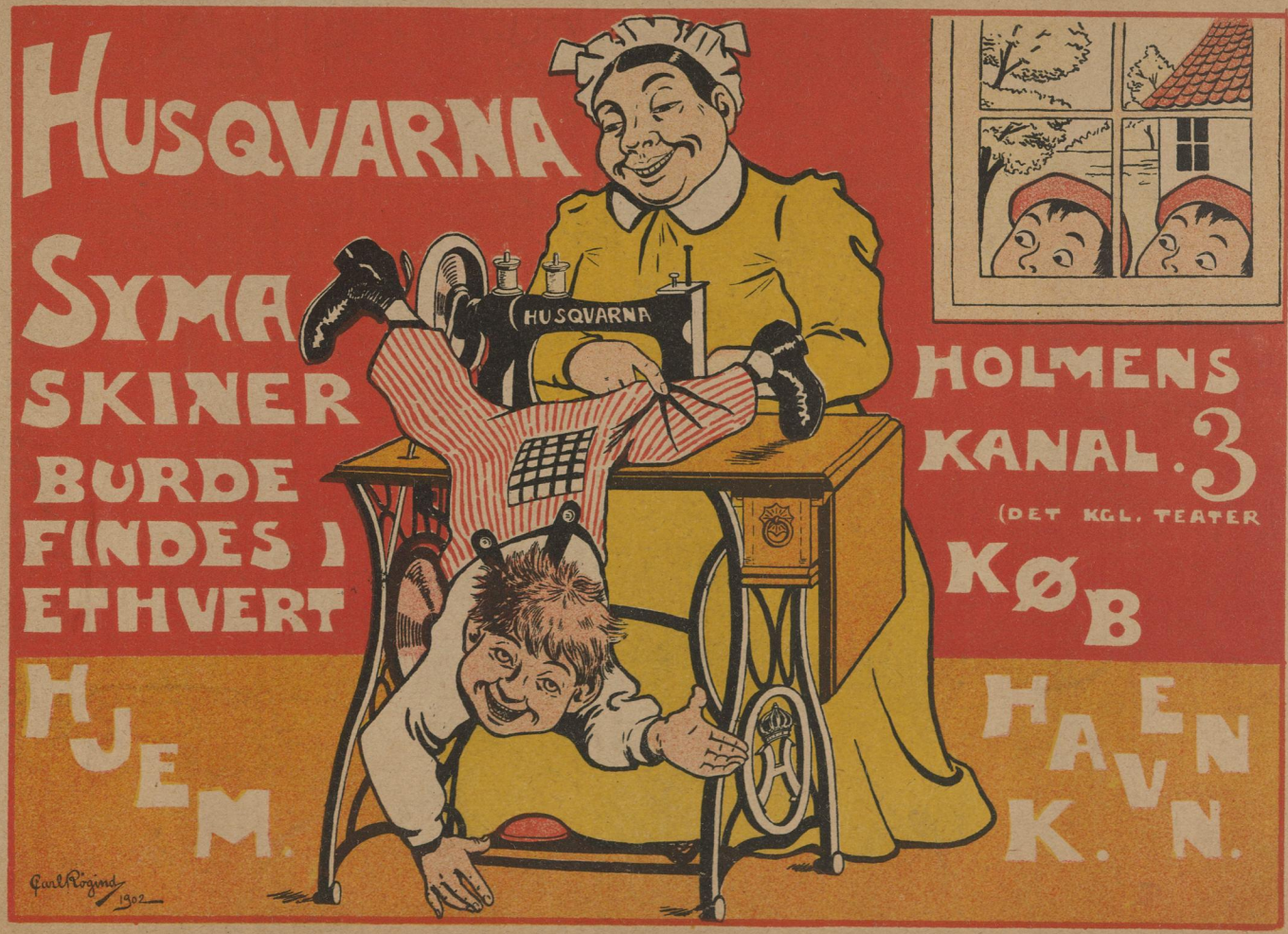
HUSQVARNA
SYMA
SKINER
BURDE
FINDES I
ETHVERT
HJEM.
HOLMENS
KANAL. 3
(DET KGL. TEATER
KØB
HAVN
K. N.
Carl Rigind
1902